

Spelarit

1988

no.2

TILANNEKATSAUS 16.1.1988

Lauantaisin kello kaksi
 Martinlaakson puolella
 valmistautuu pelimannit
 harjoituksiin huolella.
 Ollaan niin kuin suuri perhe
 vanhemmat ja nuoret
 musiikkia harrastaissa
 haihtuu turhat huolet.
 Veijo heitä opettaa, innostaa ja tukee
 Eeva-Liisa sekä Pirjo englantia lukee.
 Musiikki on hyvä tausta, oppi päähän tarttuu,
 pikkuhiljaa kielitaito molemmilla karttuu.

Klarinetin soittaja on meillä reipas rehti,
 mutta nuoret viulutyöt nyt ei mukaan endi.
 Viuluja on toki meillä miesväen myötä,
 sahan kanssa Kauko tekee ihmeellistä työtä.
 Hanureita mukana on joskus ollut kuusi,
 pikkujouluharjoituksiin saatiin basso uusi.
 Kun on vielä kitara ja kova halu soittaa
 yhteisvoimin voimme vaikka Sepän soiton voittaa.
 Voitto ei oo tärkeä, kun yrittäminen on aito
 ryhmässämme kehittyy myös elämisen taito.

Pirjo Kaukosuo

UUSI TULOKAS

Spelarit ovat saaneet kauan ja hartaasti odotta-
 mansa perheenjäsenen. Joulukuussa pian synty-
 mäpäivänsä jälkeen hän tuli harjoituksiin
 hoitajansa mukana. Me keräännymme uteliaina
 ja ihastuneina seuraamaan, kun hänet helläs-
 ti riisuttiin harmaanvihreästä suojapuvustaan.
 Heti totesimme, että hän on terve, hyväkun-
 toinen ja kookas. Hänen vatsansa on pullea
 kuin vastasyntyneen vatsa ja hänen ihonsa

on kauniin kiiltävän ruskea. Hänen uljaan kaarevan kaulansa päässä on siromuotoinen pää ja hänen neljä paksua hiustaan on tiukasti rullattuina metallisiin papiljotteihin. Tämä vastasyntynyt ei päästelekään mitään tavanomaista vauvan parkua, vaan hänen ääntelynsä on tummaa, syvää ja sointuvaa: "Tump, tump, tump...". Ainoalla jalallaan tämä olento seisoo vireänä ja intoa uhkuvana hoitajansa Reijo Lehtosen tukevassa otteessa ja koko Spelariorkesteri soittaa hänen tantiinsa. Jo varmaan arvaatte, kuka hän on - tervetuloa uusi, uljas bassomme!

Eeva-Liisa Honkanen

KESKIVIIKKORYHMÄN KOKEMUKSIA VUONNA 1987

Kiitos kaikille! Taas on vuosi vierähtänyt eteenpäin. Olemme kaikki viettäneet pitkän joululoman ja toivottavasti lepo on tehnyt kaikille hyvää. Mielestäni itse kukin meistä oli loman kyllä ansainnutkin. Näin iloista ja sopuisaa ryhmää kuin meillä on, on mukava ohjata. Joskus jopa harmittaa, kun ei aina ole tarpeeksi aikaa ja pätevyyttä paneutua enemmän tähän harrastukseen.

Vuosi oli työntäyteinen. Meillä oli kaikkiaan 51 esiintymistä - jollen aivan väärin laskenut. Tärkein ja antoisin oli varmastikin jokaisen mielestä luokitus ja hyvin tyytyväisinä me sieltä poistuimmekin. Karjaalla olemme käyneet jo kolmasti ja ne käynnit ovat olleet rankkoja, mutta toisaalta myös hauskoja. Seuraavan kerran menemme sinne

taas jo 26.1.1988. Kesällä tehty matka Rautalammillemme oli meille kaikille myös erittäin merkityksellinen. Illan ohjelma ja samalla ihmisten viihtyvyys oli kokonaan meidän harteillamme. Lähdimme sinne 24.7.1987 päivällä Vantaalta ja olimme perillä klo 17.00, jolloin meitä olivat vastassa kunnan- ja kulttuuri-sihteerit. Tulokahvit joimme matkailukeskus Niemisen talossa ja aloitimme ohjelmamme klo 19.00. Ohjelman päätyttyä n. klo 23.00 aikoihin meidät majoitettiin mitä parhaimpiin yksityiskoteihin ja pidettiin kuin "piispaa pappilassa".

Seuraavana aamuna kävimme kiertoajelulla "sihteerikköjen" opastuksella ja meille näytettiin kaikki mahdolliset ja osin mahdottomatkin paikat. Kunnansihteerillä riitti ehtymätön määrä vitsejä koko ajelun ajaksi. Klo 13.00 vierailimme vanhainkodissa, jossa meille tarjottiin lounas kahveineen (myös täyttekakua!). Esitimme ohjelmamme ulkona ja sen jälkeen vielä lauloimme sisätiloissa.

Lähtö oli haikea, sillä olimme viihtyneet niin hyvin yhdessä. Lahjoimme läksiäisiksi molemmat mukavat sihteerit omatekoisilla kansallispukuihin puetuilla nukeilla. Väritykset olivat luonnollisesti samat kuin omilla puvuissamme. Läksiäispuheessaan kunnansihteerini kiitti vielä kerran vuolaasti sanankääntein ryhmäämme ja sanoi eniten ihmettelevänssä ryhmän hyvää yhteishenkeä ja sopuisuutta.

Matka jatkui meille jokaiselle jo tuttuun paikkaan - suuntasimme Ihamaniemelle. Kerroin ryhmälle, että jos oikein hyvin käy, niin sauna on jo kuumana, kun olemme perillä. Ja olihan se. Kahvitkin odottivat valmiina pöydässä. Seuraavana oli ohjelmassa hallittu

rakennemuutos eli työnjako siitä, kuka saunoo ensin, ketkä ryhtyvät valmistamaan grillissä kulinaarisia herkkuja, kuka hakee ja sitoo saunavastat (jos osaa!), kenen tehtäväksi jää teltan pystytys jne. Osa porukasta kyllä tässä vaiheessa osoitti hallittua oma-aloitteisuutta ja poistui vähin äänin metsään - mustikkaan muka. Pääasia oli, että homma saatiin pyörimään. Siitähan se illanvietto lähti liikkeelle ja loppuillasta tanssit olivatkin jo sen verran vaudikkeat, ettei oma tila riittänyt, vaan meidän oli siirryttävä naapuritalon puolelle. Aamulla klo 10.00 lähdimme kuitenkin virkeinä (?) Enonkoskelle esiintymään vanhainkotiin. Olimme käyneet samassa paikassa jo edellisessä kesänä.

Sen jälkeen lähdimme kovalla kiireellä jatkamaan matkaamme takaisin kohti Vantaata, sillä illalla meidän tuli jo olla esiintymässä Interissä. Ehdimme paikalle kuitenkin hyvin, olihan kuljettajanamme uskollinen autoilija, Rami.

Ulkomaanmatkat ovat meillä vielä edessä päin, mutta toivottavasti pääsemme tänä vuonna kuitenkin lähtemään johonkin suuntaan. Uskon, että meille kaikille on ollut hyötyä myös yhdessä tekemistämme kotimaanmatkoista.

Olemme vähitellen oppineet tuntemaan toisemme hyvine sekä vähemmän hyvine puolineen. Tärkeintä kuitenkin on, että osaamme ja haluamme toimia ryhmänä tämän mukavan ja mielenkiintoisen harrastuksen parissa. Omasta puolestani en voi kuin kiittää teitä kaikkia Pilariryhmän jäseniä sekä aivan erityisesti ihania pelimanneja. Olemme yhdessä saaneet

kokea monta ikimuistettavaa ja ihanaa hetkeä esitysten onnistuessa tai uusia suunnittelussa, ja muutenkin.

Taas on aika tuoda kaikki uudet ja luovat ajatukset esille ja käydä niita yhdessä toteuttamaan.

Hilkka

Kansallispuke myytävänä

Jos poikasi on 130 - 150 cm pituinen ja käy tanhuharjoituksissa, mutta ei omista esiintymisasua, kansallispuke, niin nyt sellainen olisi tarjolla. Kotitekoinen Johanneksen puke myydään vikoiheen ja virheineen, mukana paita, housut ja liivi.

Pirjo Kaukosuo

Puh. 670 5234

KULUKORVAUKSET VUONNA 1988

Johtokunta päätti 24.1.1988 tehdä raamit matkakulukorvauksille, mitä, mistä, ja miten korvataan matkoista. Seuraavassa kokouksessa, 10.2.1988 johtokunta päätti, että ao kohta kokonaisuudessaan laitetaan seuraavaan Spelarit-lehteen tiedoksi jäsenille.

- A) Kurssille osallistuvien matkakorvaukset
Päätettiin, että yhdistys maksaa matkakorvauksia todellisten kulujen mukaan halvinta kulkuneuvoa käyttäen 100 mk saakka tai matkustettaessa omalla autolla korvataan polttoainekustannukset 100 mk saakka.
Pyritään järjestämään yhteiskuljetuksia. Mikäli autossa on useampia matkustajia matkakorvauksen saa vain autokohtaisesti. Mikäli kurssin järjestäjä maksaa matkakorvauksia ja ne kattavat kustannukset, yhdistys ei siinä tapauksessa korvauksia maksa.
- B) Esiintymismatkojen matkakorvaukset
Päätettiin, että pääkaupunkiseudulla eli Helsinki, Vantaa, Espoo, Kauniainen, tapahtuvista esiintymismatkoista ei makseta matkakorvauksia aikuisryhmille. Poikkeuksena ollut Inter Continental, josta sovitaan tarvittaessa myöhemmin.
Pääkaupunkiseudun ulkopuolella tapahtuvien esiintymismatkojen matkakorvauksista sovitaan tapauskohtaisesti. Lasten esiintymismatkoilla olevalle yhdelle ohjaajalle/ryhmä maksetaan matkakorvausta seutulipun mukainen hinta.
- C) Harjoituskerrat
Päätettiin, että ainoastaan ne lapsiryhmien ohjaajat, jotka asuvat Vantaan ulkopuolella ja joutuvat käyttämään julkista kulkuneuvoa

ostamaan seutulipun, saavat matkakorvausta
20 mk/harjoituskerta. Matkakorvaukset he
saavat puolivuositain eli kevät- ja syyskauden
loputtua.

VUOSIKOKOUS

Vuosikokous pidetään 28.2.1988 klo 14.00
Skomarsin torpassa.

SPÉLARIT

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat
ja spelarit ry.

Toimituskunta: Hilding Haaparinne ja
Eeva-Liisa Honkanen